

MUISTIKUVIA SUKUSEURAN 20-VUOTISJUHLASTA – kirjoittanut Timo Orbinski, Tornio

Kolean ja sateisen sään vallitessa ajelin vaimoni Kaarinan ja tyttärentyttäremme Mintun kanssa kohti Rantasalmea. Olin lupautunut rumpupalikoitten heiluttajaksi ja auto oli pakattu aiheeseen sopivalla kalustolla.

Savoon pääteltiin tulluksi, kun navigaattorille oli vasempaan kääntymisen sijaan annettu käsky kääntyä oikeaan. Siis tyyliin että ”suattaahan se olla tai olla olemattakii”. Onneksi oli GT-kartta mukana.

Lopulta sitten saavuttiin päämäärään, ihan kohtuullisen uuteen Lomakeskus Järvisydämeen. Vanha taivas alkoi hissulleen tulla esiin ja antoi merkkejä paremmasta säästä. Osa paikalle saapuneista valmisteli itsensä kiertoajelulle suvun historiaan liittyviin kohteisiin. Minä sitävastoin kokosin rumpupatterini toisten illan muusikoiden kanssa.

Päätettiin sitten soittaa muutama ennakkoon sovittu kappale lämmittelyn ja laitteiden tarkistuksen vuoksi. Pelimannimaailmassa on melko lyhyt aika perustaa yhtye valmiiksi tanssiorkesteriksi kahdessa tunnissa.

Seurasi sukuseuran virallinen kokous Lomakeskuksen ravintolan Piikatyön salissa, joka oli ”Binskejä” täyteen buukattuna. Kokous eteni sitten lakien ja paragrafien mukaisesti sisältäen perinteisiä, mutta aiheellisiakin johtokunnalle osoitettuja miksi niin?- ja miksi näin?-kysymyksiä. Viralliset asiat saatiin kohtuullisen nopeasti purkitettua.

Päästiinpä sitten varsinaiseen asiaan eli syömään. Siitä voi vain sotavaltiolaisten tyyliin sanoa, että ruoka oli hyvää ja sitä oli riittävästi. Ruokailun jälkeen otettiin muistoksi valokuvia.

Ilta alkoi musiikin merkeissä ja sitä saatiin kuulla ensin nuoren naissolistin, Martta Ceesayn, esittämänä. Sitten The Orbinski Band hyppäsi lauteille. Soitanta parani tunti tunnilta niin, että yhtye sai jo kutsun Rantasalmelle Kolkonrannan kesäkahvion Konttitansseihin ensi kesänä.

Kaikkiaan haluan todeta, että näin suuren sukulaisjoukon kokoon saaminen (noin sata henkeä) oli onnistunut voimannäyttö sekä johtokunnalta että meiltä kaikilta mukana olleilta. On hienoa, että joku näkee vaivaa tällaisen asian eteen, ja me muut sitä arvostamme. Kiitoksia johtokunnalle ja puheenjohtajalle! Näitä tilaisuuksia tarvitaan vähintään 3-4 vuoden välein, jotta naamatauluihin tulleet ”telaketjujen” jäljet eivät piilota tuttuja piirteitä liian nopeasti.

PUOLALAISESTA SAVOLAISEKSI – kirjoittanut Markku Lähde, Nokia

Tämä vuosi on ollut merkittävä sukuidentiteettini kannalta.

Sen sijaan, että olisin kuullut Orbinskien asuneen Suomessa 1600-luvulta lähtien, minulle oli aina kerrottu isoisäni Albin Orbinskin (nimenmuutoksen kautta Lähde) tulleen Varsovasta

Turkin sodasta palaavien suomalaisten sotilaiden mukana kaksitoistavuotiaana orpopoikana Viipuriin.

Isäni Paavali Lähde oli ollut jo aikaisemmin avioliitossa, mutta eronnut ja solminut avioliiton äitini Ellin kanssa. Isälläni oli kaksi lasta edellisestä avioliitosta, eli minulla on sisar ja veli, mutta en ole tavannut koskaan heitä. Isä ja äiti erosivat kun olin neljän vanha ja isäni kuoli kun olin viisivuotias.

Monien vaiheiden kautta pääsin viime talven aikana Katriina Orbinskin kanssa sähköpostivaihtoon ja tämän kautta alkoi menneisyys aukenemaan. Sain tietoja veljestäni ja sisarestani sekä heidän perheistään, ja Katriina alkoi houkutella minua sukukokoukseen Rantasalmelle kertomalla, että jos tulen, sisarentytär ja hänen tyttärensä voisivat myös tulla.

Näin tapahtuikin. Tapasimme Orbinskien kiertoajobussissa ja sisarentytär sanoi minulle, kun käytävällä etsin paikkaa vaimoni kanssa: "Tuon miehen minä kyllä tunnen, olet aivan enon näköinen."

Tapaaminen oli heti alusta lähtien lämpimän oloinen. Oli paljon kysymyksiä ja jopa vastauksia. Eli päivä oli kaikilta osin kiinnostava: sukuhistoriallisten paikkojen näkeminen ja tarinoiden kuuleminen. Kiitokset!